

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2023. október 26. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2023. február 16. napján kihirdetett B.190/2021/140. számú ítéletét *helybenhagyja*.

A másodfokú eljárásban felmerült 85.941,- (Nyolcvanötezer-kilencszáznegyvenegy) Ft bűnügyi költségből 14.400,- (tizennégyezer-négyszáz) Ft megfizetésére Terhelt1 I.r. vádlott, 18.288,- (tizennyolcezer-kettőszáznyolcvannyolc) Ft megfizetésére Terhelt2 II.r. vádlott, 14.400,- (tizennégyezer-négyszáz) Ft megfizetésére Terhelt3 III.r. vádlott köteles, míg a fordításból eredő 38.853,- (harmincnyolcezer-nyolcszázötvenhárom) Ft költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s:

[1] A Győri Törvényszék a 2022. február 23. napjától 2023. február 16. napjáig megtartott nyilvános tárgyalássorozat alapján meghozott és az utóbbi napon kihirdetett, B.190/2021/140. számú ítéletével bűnösnek mondta ki

- **Terhelt1 I.r. vádlottat** bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettében (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés a) pont),

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett számvitel rendjének megsértése büntettében (Btk. 403.§ (1) bekezdés b) pont), valamint

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §),

- **Terhelt2 II.r. vádlottat** költségvetési csalás büntettében (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés a) pont),

folyatólagosan elkövetett számvitel rendjének megsértése büntettében (Btk. 403.§ (1) bekezdés b) pont), valamint

folyatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §),

- **Terhelt3 III.r. vádlottat** bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettében (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés a) pont),

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett számvitel rendjének megsértése büntetében (Btk. 403.§ (1) bekezdés b) pont), továbbá

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §), valamint

felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont).

[2] Ezért az elsőfokú bíróság az I.r. és II.r. vádlottakat – halmazati büntetésül – egyenként 8 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 10 év gazdálkodó szervezetek vezetése foglalkozástól eltiltásra, valamint 10 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte annak megállapítása mellett, hogy I.r. és II.r. vádlottak esetében a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés 2/3 részének a kitöltését követő nap.

Az általa elkövetett bűncselekmények miatt a törvényszék III.r. vádlottat – halmazati büntetésül – 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 5 év gazdálkodó szervezetek vezetése foglalkozástól eltiltásra, és 5 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte annak megállapításával, hogy III.r. vádlott esetében a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés 2/3 részének kitöltését követő nap.

[3] Az elsőfokú bíróság a Kft1. „f.a.” vonatkozásában az eljárás alatt zárolt 135.639.722,- Ft-ra, valamint a NAV bevételi számláján kezelt összesen 23.887.581,- Ft-ra vagyoneklobzást rendelt el.

A Név1 s.r.o. v konkurze vonatkozásában elrendelt és pénzügyi számlán kezelt 2.142,76 euróra és 276.867,39 euróra fennálló zár alá vételt feloldotta, továbbá a Kft1. „f.a.”, továbbá a Kft2 Kft. „kt.a.”, valamint a Kft3 Kft. „f.a.” társaságoknak, más cégekkel szemben fennálló, az elsőfokú ítéletében pontosan meghatározott összegű követeléseire fennálló zár alá vételeket is feloldani rendelte.

Fentieken túlmenően az elsőfokon eljáró bíróság a lefoglalások megszüntetése és kiadni rendelés útján rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsáról, illetőleg részint külön-külön, részint egyetemlegesen kötelezte a bűnösnek kimondott vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére annak megállapítása mellett, hogy a felmerült bűnügyi költségből 16.998.042,- Ft költséget az állam visel.

[4] A törvényszék 140. sorszámú ítélete ellen az I.r. vádlott védője enyhítésért, a II.r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, a III.r. vádlott védője a költségvetési csalás büntette, a számvitel rendjének megsértése büntette és a hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt felmentésért, egyébként enyhítésért jelentett be jogorvoslati kérelmet.

[5] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.130/2023/I-1. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak ítélve arra mutatott rá, hogy a törvényszék a büntetőeljárás szabályok betartása mellett lefolytatott bizonyítási eljárás során túlnyomórészt helytálló tényállást állapított meg, az azonban részben megalapozatlan, ezen belül hiányos, nem tartalmazza ugyanis az egyes, ügyben érintett gazdasági társaságok esetében a NAV illetékes igazgatósága által megállapított adókülönbözet, adóbírságok és késedelmi pótlékok összegét.

[6] Az ügyészi álláspont szerint a törvényszék a tényállásból helytállóan következtetett a vádlottak büntetőjogi felelősségére, a jogi minősítés és az elkövetői alakzatok megjelölése is törvényes.

Kiegészítendőnek látta a jogi indokolást azzal, hogy az elsőfokú bíróság a terheltekre kedvezőbb elbírálást biztosító, az elbíráláskor hatályban lévő Btk.-t alkalmazta a cselekmények elbírálásakor.

Figyelemmel pedig arra, hogy a büntetés kiszabása körében a törvényszék az irányadó körülmények nyomatakát helytállóan értékelte, a kiszabott büntetések megfelelőek és azoknak enyhítése nem indokolt.

[7] A fentiekre figyelemmel a fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy az ítéltábla az előterjesztett fellebbezéseket nyilvános ülésen elbírálva az elsőfokú ítéletet mindhárom vádlott vonatkozásában a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – a tényállás és az indokolás szükséges kiegészítését követően – hagyja helyben.

[8] I.r. vádlott védője a kizárólag a kiszabott joghátrány támadására szorítkozó, enyhítésre irányuló fellebbezését módosítva jogorvoslati kérelmének írásbeli indokolásában elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására és védencének a Be. 606. § (1) bekezdésére alapítottan történő felmentésére, másodlagosan pedig az elsőfokon kiszabott joghátrányoknak a törvényi lehetőségek figyelembevételével lehetséges legnagyobb mértékben történő enyhítésére tett indítványt, s mindezen túl kérte az ilyen módon kiszabott börtönbüntetés Btk. 85. § (2) bekezdése alapján 5 évi próbaidőre történő felfüggesztését is.

A védelmi álláspont szerint a büntetés kiszabásánál kiemelkedő jelentősége van annak, hogy a vádlott tudata mennyire fogta át a bűncselekmény elkövetését. I.r. vádlott Terhelt3 III.r. vádlottat soha nem látta, nem is ismerte, semmilyen kölcsönt nem adott, azt Név2 folyósította Terhelt1on keresztül, akinek erről a tranzakcióról konkrét tudomása nem volt. Név2 halála után Terhelt3 pusztán menekülni kíván a felelőssége alól azzal, hogy minden vádat I.r. vádlottra hárít.

A büntetőüggyel érintett valamennyi megrendelésre a törvények alapján került sor, az áruk visszavétele csak kivételes esetben történt meg, a védelmi álláspont szerint a cselekmény elkövetésére I.r. terhelt szándéka legfeljebb eshetőlegesen terjedt ki. A vádlottat nem az adózási kötelezettség jogellenes kikerülésére irányuló törekvés vezette, a mulasztását nagyfokú és neki felróható hanyagsága okozta, azáltal, hogy olyan életmódot folytatott, amely miatt nem tudta cselekménye következményeit megfelelően értékelni, utóbbiakra figyelemmel védencének bűnszervezetben való közreműködése sem állapítható meg.

Terhelt1 a váddal érintett cselekmények idején nehéz időszakát élte, lelki összeomlás közepette született meg a gyermeke, több évig pszichiáterhez járt, illetőleg gyógyszerekhez kellett nyúlnia, hogy kibírja a munkateher keltette nyomást. Egyetlen terhelttársával sem egyezett meg előzetesen bűncselekmények elkövetésében, nagy feszültség és nyomás alatt élte az életét, igyekezett családjáról gondoskodni, ez a magyarázata annak, hogy hibásan bízott meg a szerződő partnereiben.

A másodlagos indítványa körében a védelem rámutatott arra, hogy a fennálló enyhítő körülmények megalapozzák az enyhébb büntetés kiszabását, Terhelt1 két kiskorú gyermek

eltartásáról gondoskodik, a pszichiátriai kezelések ellenére folytatta a munkavégzést, miközben egészségi állapota folyamatosan súlyosbodik.

[9] II.r. vádlott védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában fenntartotta a jogorvoslati kérelmében foglaltakat, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § (1) bekezdés d) pontja szerint részben megalapozatlan, miután tényekből további tényekre helytelen következtetéseket tartalmaz.

A védői érvelés szerint tanú2, tanú21, tanú22, tanú23 tanúk és a III.r. vádlott nyomozati vallomása alkalmas annak igazolására, hogy védenca a terhére rótt időszakban több személynek is adott meghatalmazást, és ezek a személyek helyette és nevében is eljárhattak a cégek képviselte során. A védői álláspont szerint a titkos információgyűjtés során beszerzett bizonyítékok sem tartalmaznak olyan adatokat, amelyek alapján védenca bűnösségére ítéleti tényállást megalapozó bizonyossággal következtetni lehetne.

Fentiekre tekintettel a II.r. vádlott felelőssége nem állapítható meg kétséget kizáróan a terhére rótt bűncselekmények vonatkozásában, így felmentésnek van helye.

Másodlagos indítványa körében hangsúlyozta, hogy a feltárt enyhítő körülményeket nagyobb nyomatékmal szükséges figyelembe venni, jelentős súllyal értékelendő a bekövetkezett időmúlás és a védenca büntetlen előélete. Utóbbiak alapján az elsőfokon kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítésére tett indítványt.

[10] A nyilvános ülésen megtartott perbeszédekben az ügyészség és a védelem képviselői fenntartották az indítványaikban és fellebbezéseikben foglaltakat, III.r. vádlott védője a perbeszédében rámutatott arra, hogy az elsőfokon eljáró bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményét nem megfelelően értékelte, a rendelkezésre álló bizonyítási anyagban semmilyen hiteltérdemlő tény, adat, körülmény nem cáfolja a védenca védekezésében foglaltakat, erre figyelemmel a megállapítandó ítéleti tényállást a III.r. vádlott ezzel kapcsolatos előadásaira kell alapozni.

Fentiek alapján nem cáfolható, hogy a feléje irányuló utasítások lényegét védenca nem látta át, nem tudott arról, hogy ÁFA csalások lebonyolításához használják fel, könyvelési, cégvezetői rutinnal nem rendelkezett, összességében az eshetőleges szándékának fennálltára sem vonható megalapozott következtetés.

Fentiekre figyelemmel maradéktalanul fenntartotta a fellebbezésében foglaltakat.

[11] Az ítéltábla az előterjesztett fellebbezések tartalmára – különösen az egyes védelmi jogorvoslati kérelmek irányára tekintettel –, a fellebbviteli főügyészségi átiratban foglaltakra, a védői jogorvoslati kérelmek indokolásának tartalmára, valamint a fellebbviteli nyilvános ülésen előadottakra figyelemmel a fellebbezésekkel sérelmezett elsőfokú ítéletet az I.r. vádlott vonatkozásában a Be. 590. § (10) bekezdése alapján, míg a II.r. és III.r. vádlottak tekintetében a Be. 590. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltakra figyelemmel teljeskörűen felülbírálta.

Az elsőfokú ügydöntő határozat kihirdetését követően az I.r. vádlott védője enyhítés érdekében terjesztett elő fellebbezést, ezen indítványát azonban a jogorvoslati kérelmének írásbeli indokolásában felmentésre irányulóan is kiterjesztette, ez az eljárás azonban a törvényi előírásokkal ellentétes, a Be. 584. § (3) bekezdésének b) pontja értelmében a

fellebbező ugyanis a Be. 583. § (3) bekezdése szerinti fellebbezését a fellebbezéssel nem érintett rendelkezésre a későbbiekben nem terjesztheti ki.

Figyelemmel azonban arra, hogy ugyanazon bűncselekmények vonatkozásában több fellebbezésre jogosult is jelentett be az ügyben fellebbezést, és mind a II.r., mind a III.r. terhelti védelem által előterjesztett jogorvoslati kérelem az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezéseit is sérelmezte, az ítéltábla a fellebbezéssel sérelmezett elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást az I.r. vádlott vonatkozásában a Be. 590. § (10) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a Be. 590. § (2) bekezdése szerint bírálta felül.

A másodfokú felülvizsgálat során az ítéltábla nem észlelt olyan megalapozottsági hibát, illetőleg perrendi szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna.

A teljes felülvizsgálat kiterjedt a büntetőügy valamennyi fő- és járulékos jellegű, azaz az egyszerűsített felülvizsgálat körébe eső kérdésére, ezen túlmenően a másodfokú felülbírálat a bizonyítási eljárás törvényességét folyamatában és részcselekményeit tekintve is vizsgálta. Utóbbi körben megállapítható, hogy perrendi-eljárási szempontból az elsőfokú bíróság által lefolytatott, illetőleg az általa a tárgyalás anyagává tett nyomozati bizonyítási tevékenységet érdemi támadás nem érte, ezzel összefüggésben az ítéltábla sem észlelt feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező, illetőleg érdemi kihatású relatív hatályú eljárási hiányosságot vagy hibát.

[12] A bizonyítási anyag vizsgálata alapján megállapítható, hogy a megfelelő körben és minden szükséges vonatkozásban beszerzett bizonyítékalmaz tárgyalás anyagává tételére az elsőfokú büntetőeljárás során perrendszerűen sor került, az eljáró bíróság alapos tevékenysége folytán minden olyan bizonyíték a tárgyalás részévé vált, amely a tényállás megalapozott megállapításához elengedhetetlen volt, a törvényszék az irányadó tényállást teljes egészében felderítette, és a cselekmény jogi minősítését megalapozó részében helyénvaló módon is állapította meg.

Kimerítően foglalkozott mindazokkal a személyi, okirati és szakértői típusú bizonyítékokkal, amelyek az ügy elbírálása meghatározó jelentőségű tényezőiként alkalmasak voltak a törvényes bizonyítékértékelés megalapozására. Mindezeket megfelelően vetette össze a rendelkezésre álló terhelti védekezésekkel, az ezzel összefüggő tényeket, adatokat és feltárt körülményeket egymásra is tekintettel körütekintő értékelésben részesítette. Részletesen értékelte és egymáshoz is kapcsolta azokat a bizonyítékokat, amelyek értékeléséből kiolvasható, hogy mire alapozta a tényállást.

[13] Az elsőfokon eljáró bíróság helytállóan vette számba a megállapított tényállást alátámasztó, hiteltérdemlő bizonyítékok között a II.r. vádlottnak az adóigazgatási eljárásokban sorozatosan megtett nyilatkozatait, valamint a 2015. január 9-i, részleges ténybeli beismerést magában foglaló írásbeli nyilatkozatát, Terhelt3 III.r. vádlott nyomozati kihallgatásai alkalmával tett előadásait, valamint a tárgyalási szakban tett, a felelősségét részben elismerő vallomását, a tanúbizonyítás körében a Kft2 Kft. képviselőjében az eljárás során kihallgatott tanú24 és tanú25 terhelő előadásait, illetőleg valamennyi feltárt gazdasági ügylet vonatkozásában a vevőpartnerek képviselőinek, illetőleg munkavállalóinak a nyomozás, illetőleg az adóigazgatási eljárás során tett részint jogsegély keretében beszerzett és felolvasással a tárgyalás anyagává tett nyilatkozatait, illetőleg ekörben az egyes tanúk

tárgyalási szakban tett kihallgatásának eredményét, ezen túlmenően a rendelkezésre álló cégbírószági dokumentációt, az adóeljárások iratanyagát, a pénzüzetek által teljesített adatszolgáltatások dokumentumait, a házkutatásokkal, lefoglalásokkal kapcsolatosan keletkezett anyagok tartalmát, továbbá a titkos információgyűjtés, illetőleg adatszerzés rendelkezésre álló eredményeit, a jogsegély keretében beszerzett iratokat, valamint az igazságügyi könyvszakértői vélemény és annak kiegészítései tartalmát, amelyben az eljáró szakértő részletesen bemutatta a vizsgálat tárgyát képező gazdasági társaságok működését, szerepét, egymástól is jól elkülöníthetően az általuk végzett, illetőleg el nem végzett tevékenységeket, annak hatásait és eredményeit.

[14] A cementforgalmazással összefüggésben megfelelően értékelésre kerültek a vevőcégek képviselői, illetőleg az azok részéről eljáró munkatársak, illetőleg az egyéni vállalkozók vallomásai, amelyekből egyértelműen megállapítható volt, hogy kapcsolattartóként tanú2, tanú26 és tanú27 került megnevezésre, akik a Név1 s.r.o.-hoz voltak köthetőek az e-mail cím alapján is, mindemellett a vevők dokumentációszerűen a Kft1 Kft.-vel voltak gazdasági kapcsolatban, a számlákat is tőlük kapták, a beszerzési számlákhoz mellékelt szállítóleveleken is a Kft1 Kft. szerepelt.

A fuvarozást végző sofőrök vallomásai alapján megállapítható volt, hogy a valóságban a folyamat úgy zajlott, hogy a Név1 s.r.o. telephelyén kapott CMR-rel mentek az áruért a szlovák cementgyárba, ahonnan a kitöltött CMR-rel Magyarországon a Kft3 Kft. győri telephelyére vitték az árut, ott másik szállítólevelet kaptak, azaz kicserélték a fuvarokmányokat, amelyeket a Név1 szlovákiai telephelyén adtak le.

Megállapítható volt az is, hogy a Kft1 Kft. szállításaihoz kapcsolódóan raklapcsere bizonylatok is rendelkezésre álltak, amelyek a raklapokat átadó és átvevő személyek nevét, a helyet és a dátumot és a tehergépjármű rendszámát is feltüntették, ezek tanúsága szerint az árut és a csere raklapokat szállító tehergépjárművek rendszáma szlovák volt.

[15] A papíráru, ragasztószalag, strechfólia forgalmazásával összefüggésben a vevők, partnercégek képviselői a Kft1 Kft. részéről kapcsolattartóként tanú21t, tanú28t és tanú29et jelölték meg, akiknek elérhetősége egyértelműen a Név1 s.r.o. szlovák gazdasági társasághoz köthető.

Az árut szlovák rendszámú kamionok szállították, amelyeknek sofőrei érdemben ugyanúgy nyilatkoztak, mint a cementszállítások kapcsán, azaz ugyancsak a Név1 s.r.o. telephelyén, Település1-en pakolták fel az árut, az ott kiállított CMR-rel, amelyeket a csehországi viszonylatban III.r. Terhelt3 terhelt, Magyarországon pedig a Kft3 Kft. győri telephelyén tanú30 cserélt ki, és ilyen módon került az áru szállításra a megrendelőkhöz.

[16] A nyomdaipari termékek forgalmazásával összefüggésben a megrendelő cégek képviselői a Kft1 Kft. részéről tanú32t és Terhelt1 I.r. vádlottat jelölték meg kapcsolattartóként, nevezettek elérhetőségeként ugyancsak a Név1 s.r.o. e-mail címei kerültek megadásra. A szerződő partnerek több esetben II.r vádlottal személyesen is találkoztak, illetőleg vele telefonon egyeztettek, a partnerek közül többen a Kft1 Kft. vezetőjeként I.r. vádlottat jelölték meg, akivel személyesen is egyeztettek a részletekről, az árról és a szállítási feltételekről.

A számlát a Kft1 Kft.-től kapták, de a nyomtatás Szlovákiában, Település1-en történt, szlovák honosságú járművek szállították az árut, és még az is előfordult, hogy a postán érkezett számlán a Név1 s.r.o. szlovák cég volt feladóként feltüntetve.

[17] A Név1 s.r.o. vonatkozásában jogsegély keretében kihallgatásra kerültek a fuvarozást ténylegesen elvégző sofőrök, akik közül többen tudtak nyilatkozni a fuvarokmányok mikénti átadásáról, és etekintetben feltárták tanú30, illetőleg a cseh szállításokkal összefüggésben III.r. Terhelt3 terhelt szerepét és konkrét tevékenységét.

A büntetőeljárás során ugyancsak kihallgatásra került több alkalommal tanú30 tanú, illetőleg a Név1 s.r.o. szlovák cég adminisztratív munkakörben dolgozó munkatársai, tanú21 és tanú2, valamint jogsegély keretében tanú26, akiknek vallomása ugyancsak az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozására volt alkalmas.

[18] A Kft3 Kft. működésével összefüggésben a bizonyítási eljárás részét képezte a cég részéről tanú12, tanú9 és tanú31 kihallgatása, nevezett vonatkozásában az elsőfokon eljáró bíróság a szükséges mértékben meg is indokolta, hogy miért a nyomozati vallomásaik tartalmát fogadta el a tényállás alapjául.

A cég működésével kapcsolatban kihallgatásra került tanú33 és tanú34 tanú is, akik ugyancsak az adminisztrációs feladatok, a partnercégekkel való kapcsolattartás elvégzésében működtek közre.

[19] A cégbíróági iratok alapján megállapítható volt, hogy a számlázási láncolatba bevont cégek székhelyét a Kft4 Kft. biztosította (ez a Kft3 Kft., Kft5 Kft., Kft2 Kft., Kft6. és a Kft7. vonatkozásában is igazolt), és a társaságok képviselőjét is ugyanaz a személy, nevezetesen tanú20 látta el, akinek a kihallgatása ugyanúgy a bizonyítási eljárás részét képezte, mint a Kft4 Kft. ügyvezetőjének, tanú19 tanúnak a nyilatkozata.

Mindemellett kihallgatásra kerültek a Kft3 Kft. raktározási feladatainak ellátását végző alkalmazottak, II., III. és IV. tanúk is.

[20] A bizonyítási eljárás alapvető jelentőségű elemét jelentette a Kft1 Kft. könyvelési feladatait ellátó tanú15 kihallgatása, aki egyértelműen nyilatkozott arra vonatkozóan, hogy a megbízója II.r vádlott volt, az adott társaságnak soha nem volt alkalmazottja, a cég irányítása ténylegesen Település1-ről történt, székhelyszolgáltató társaság biztosította a székhelyül szolgáló elérhetőséget, ahol természetesen semmilyen gazdasági tevékenység nem folyt, a társaságnak csak egyetlen belföldi beszállítója volt, a Kft2 Kft., közösségi beszerzése pedig nem volt, a cég számlázása Szlovákiában történt, tárgyi eszközökkel nem rendelkezett.

Ugyancsak a bizonyítási eljárás részévé lett téve a Kft2 Kft., a Kft5 Kft., az Kft6. és a Kft7. könyvelési feladatait egyaránt ellátó könyvelő cég, a Kft8 Kft. alkalmazottainak kihallgatása is.

[21] A rendelkezésre álló tanúvallomások, többek között tanú21, tanú2, tanú25, tanú23, tanú35 előadásai, valamint a titkosan rögzített beszélgetések, lehallgatási anyag alapján a másodfokú bíróság is osztotta azon elsőbírói álláspontot, miszerint az értékesítési láncolatban résztvevő gazdasági társaságokat Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlottak Név2 terhelttársukkal közösen hozták létre és működtették.

[22] A szállítások nyomozóhatóság általi megfigyelése és ezek eredményeinek megfelelő rögzítése, dokumentálása, valamint a számlák, a sofőrök és a vevők vallomásai alapján egyértelműen megállapítható, hogy Szlovákiából napi rendszerességgel érkezett áru a Kft3 Kft. irodájához, a szállítást kizárólag a Név1 s.r.o. kamionjai végezték, a CMR-eken a feladó a Név1 s.r.o., a vevő a Kft3 Kft. volt, és nem kerültek feltüntetésre a CMR-eken azok a cégek - így a Kft5 Kft., az Kft6. és a Kft7. -, akik papíron (számlákon) beszerezték Szlovákiából az árut, utóbbi cégek tekintetében az adóellenőrzések megállapították, hogy nem működő gazdasági társaságok, valós gazdasági tevékenységet nem is végeztek, nem erre a célra hozták azokat létre.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra is, hogy a tanúvallomások, az okirati bizonyítékok, a rögzített beszélgetések és a szállítmányozási dokumentáció alapján megállapíthatóan a megrendelők abban a tudatban voltak, hogy a Kft1 Kft.-vel vannak üzleti, gazdasági kapcsolatban, holott a szükséges tárgyalásokat, egyeztetéseket a Név1 s.r.o. alkalmazottaival folytatták, a számlákat azonban a Kft1 Kft. nevében állították ki és nekik is utalták át az áru ellenértékét.

Mindez pedig azt a célt szolgálta, hogy II.r. vádlott társaival a Kft1 Kft. felhasználásával a neki felszámított ÁFÁ-t levonásba helyezhesse, mintha a mozgatott árut ténylegesen általános forgalmi adóval terheltlen szerezte volna be. A számlázási láncolatban lévő cégek mögött ugyanaz a személyi kör állt, a számlák felett is ők rendelkeztek, és az egyes bankszámlákról felvett pénzek is hozzájuk, így I.r. terhelthez és Név2hoz kerültek. A fenti folyamat lényegét és szereplőit a rendelkezésre álló bizonyítási anyaggal koherens módon foglalta össze a törvényszéki érvelés, a tárgyalt számlázási láncba beiktatott magyar cégek a kereskedelmi tevékenység folytatásához szükséges alapfeltételekkel sem rendelkeztek, az árumozgatás fizikai útja és a számlázás teljességgel elkülönült egymástól, a felrakóhelyről az áru a Kft1 Kft. megrendelője részére került lényegében közvetlenül leszállításra oly módon, hogy a számviteli bizonylatok szerint mindez több cégen keresztül is átszámlázásra került.

A Kft1 Kft. nyeresége nem az árukereskedelemből következően elért árrésből, hanem a fiktív szereplőkkel létrehozott számlázási lánc segítségével elérhető adóelőnyből származott.

A fentieket aggálytalanul alátámasztja a beszerzett igazságügyi könyvszakértői vélemény és annak kiegészítése, amelyben az igazságügyi szakértő pontosan kimunkálta az irányadó elkövetési értékeket is.

[23] Az elsőfokú bíróság részletesen vizsgálta Terhelt3 III.r. vádlott cselekvőségét és tudattartalmát is, melynek keretében az ítéletében részletesen meghivatkozott tanúvallomások, a számlázási tevékenységben résztvevő adminisztrátorok, az érintett sofőrök vallomásai, továbbá III.r. vádlott szlovák büntetőeljárásban tanúként tett nyilatkozata, illetőleg a büntetőeljárás során tett ténybeli beismerő nyilatkozatként értékelhető előadásai értékelésével helytállóan mutatott rá arra, hogy III.r. vádlottnak tudnia kellett arról, hogy az áruszállítások folyamata és dokumentálása nem a jogszabályi előírások szerint történt, hiszen Település1-en felvette a szállítóleveleket, amelyeket Település2-re vitt, itt megvárta a

szállítójárműveket, amelyek mentek is tovább, ahogy leigazolta a CMR-t, majd adott nekik újabb szállítólevelet oda, ahova az árut le kellett szállítaniuk, azaz az aktuális fuvarokmányokat hol a benzinkutakon, hol a győri telephelyen adta át tanú30nak. E folyamat résztvevőjeként III.r. terheltnek is rálátása volt arra, hogy az áru fel- és lerakódása ténylegesen megtörténik-e, tudatában volt annak, hogy a fuvarokmányok leigazolására nem az áru fel- és lerakódása időpontjában kerül sor, a szállítások és a dokumentálás szabálytalanságával tehát már ezen tények alapján is szembesült.

Felismerte, hogy annak ellenére, miszerint a számlázási láncba több fiktív cég is közbeiktatásra került, valójában mindent a Név1 s.r.o. intézett, és az árukereskedelem volumenével is tisztában kellett lennie, hiszen ő maga is állított ki számlákat milliós nagyságrendben, ezen túlmenően az Kft6. nevére bankszámlát nyitott, majd minden hozzáférést továbbadott I.r. vádlott vagy Név2 részére. A bankszámláról készpénzt is vett fel, láthatta, hogy arra milyen volumenű összegek érkeztek.

A fentiek szerint az elsőfokú bíróság okszerűen és részletesen megindokolta, hogy a tényállás megállapítása során miért nem adott helyt III.r. vádlott utólagos védekezésének.

[24] A fentiek szerint a releváns tényállási elemekre vonatkozóan a törvényszék mérlegelése valamennyi bizonyítékra kiterjedt, ezeket az elsőfokú bíróság körültekintően elemezte, és kötelezettségeinek kifejezetten magas szakmai színvonalon eleget téve a szükséges részletességgel megindokolta, hogy az irányadó tényállást mely, egymást erősítő bizonyítékra alapította, így a bizonyítási anyag alapos és érdemben sem kifogásolható értékelésével az indokolási kötelezettségének is megfelelően eleget tett. Nagy alapossággal sorra vette az egyes rendelkezésre álló bizonyítási eszközöket, azok tartalmát az elégséges mértékben ismertette és részletezte, okszerű indokolással ellátva állást foglalt a hiteltérdemlőségük és a bizonyítóerejük kérdésében. Feladatai elvégzése során részletesen foglalkozott a részint ellentétes tartalmú bizonyítékok együttes értékelésével is, megfelelően feltárva és szükség esetén feloldva a közöttük húzódó ellentmondásokat.

A fentiekhez képest a II.r. és III.r. vádlotti védelemnek az elsőfokú eljárás befejező szakában, illetve a fellebbviteli eljárás során előterjesztett és a korábbi, érdemi tagadásban megnyilvánuló védekezést megismétlő érvelése a törvényszék által helyesen rögzített, majd helytálló logika alapján megfelelően értékelt bizonyítékok felülmérlegelésére irányult, amelyre azonban a Be. 593. § (2) bekezdésében megfogalmazott tilalom folytán a másodfokú eljárásban a megalapozottan megállapított tényállás mellett nem kerülhetett sor.

Az alappal nem támadható bizonyítékértékelés eredményeként megállapított tényállás ilyen módon összhangban áll az okszerűen mérlegelt bizonyítékokkal, az a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján csak az alábbi vonatkozásokban szorul kiegészítésre és helyesbítésre:

- az elsőfokú ítéleti tényállás Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja szerinti hiányos voltát a másodfokú bíróság annak rögzítésével küszöböli ki, hogy a NAV Dél-budapesti Adó- és Vámigazgatósága a 2016. szeptember 16. napján jogerőre emelkedett 2001056977 számú határozatával a Kft5 Kft. terhére ÁFA adónemben 2013. I. negyedévi időszakra 94.104.000,- Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet, 108.208.000,- Ft adóbírságot és 12.948.000,- Ft késedelmi pótlékot állapított meg és kötelezte annak befizetésére.

A NAV Dél-budapesti Adó- és Vámigazgatósága a 2016. november 22. napján jogerőre emelkedett 2003375702 számú határozatával a Kft5 Kft. terhére ÁFA adónemben 2014. I. negyedévi időszakra 238.113.000,- Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet, 245.442.000,-

Ft adóbírságot és 17.241.000,- Ft késedelmi pótlékot állapított meg és kötelezte annak befizetésére.

A NAV Pest Megyei Adó- és Vámigazgatósága a 2017. április 20. napján jogerőre emelkedett 2031746598 számú határozatával a Kft5 Kft. terhére ÁFA adónemben 2014. április-június időszakra 156.699.000,- Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet, 78.349.000,- Ft adóbírságot és 10.347.000,- Ft késedelmi pótlékot állapított meg és kötelezte annak befizetésére.

A NAV Dél-budapesti Adó- és Vámigazgatósága a 2017. szeptember 9. napján jogerős 2065707654 számú határozatával az Kft6. terhére ÁFA adónemben 2012. I. negyedévi időszakra 195.155.000,- Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet, 97.577.000,- Ft adóbírságot és 38.256.000,- Ft késedelmi pótlékot állapított meg és kötelezte annak befizetésére (nyomozati iratok XIV/1. kötet 99-151. oldal, 152-180. oldal, 181-210. oldal, illetőleg 513-527. oldal).

Felhívja az ítéltábla a figyelmet továbbá arra, hogy az ítéleti tényállásban kizárólag a vád tárgyává tett terhelti magatartásokkal érintett, azok által megsértett háttérjogszabályok, adójogi keretrendelkezések tényszerű megjelölésére kerülhet sor, ezen rendelkezések esetleges pontos meghivatkozása és részletes elemzése nem tartozik a történeti tényállásba, abból mellőzve a másodfokú bíróság ezen részeket a felülbírált elsőfokú ítélet indokolása részének tekintette.

[25] A törvényszék által megállapított tényállás a fentiek szerinti kiegészítésekkel és helyesbítéssel került összhangba az okszerűen mérlegelt bizonyítékokkal, az további korrekcióra már nem szorult, így az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdésében foglaltak szerint a helyesbített tényállás alapján bírálta felül a fellebbezésekkel támadott elsőfokú határozatot.

[26] Az utóbbiak szerint megalapozott tényállásból a törvényszék okszerűen vont következtetést a terheltek bűnösségének fennálltára, büntetőjogi felelősségüknek mind a költségvetési csalással, mind a számvitel rendje megsértésével, mind pedig a hamis magánokirat felhasználásával összefüggő cselekményben történő megállapíthatóságára, illetőleg Terhelt3 III.r. terhelt Kft7. vonatkozásában felbujtóként megvalósított közokirat-hamisítás büntette miatti felelősségre vonhatóságára. A másodfokú bíróság a részletes jogi indokolás minden elemével ugyancsak egyetértett, annak megjegyzése mellett, hogy a terheltekre kedvezőbb elbírálást biztosító elbíráláskori Btk. alkalmazására került sor az ügyben, hiszen ezen kódex alkalmazása folytán nem állapítható meg maradéktalanul a vádlottak vonatkozásában a bünszervezet megléte, míg az elkövetéskori Btk. idején hatályos rendelkezések értelmében – az időközben szigorított feltételrendszer elemeinek hiányában is – a bünszervezetben történt elkövetés megállapítható lenne.

[27] A büntetéskiszabás másodfokú felülbírálata során az ítéltábla is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által helytállóan számbavett és megfelelően értékelt enyhítő és súlyosító körülményekre. A büntetési célok elérése érdekében a Btk. 80. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott büntetési elvek szem előtt tartása mellett az elsőfokon eljárt

törvényszék a cselekmények tárgyi súlyához és az elkövetők társadalomra veszélyességéhez megfelelően igazítva állapította meg a terheltekkel szemben meghatározott joghátrányokat, mindenben helytállóan alkalmazta a szabadságvesztések mértékének megállapításakor a tetterányosság, a fokozatosság, a belső arányosság, továbbá az általános megelőzés és a kellő egyéniesítés elvét és követelményrendszerét, s ekörben helyénvaló módon rögzítette a terheltek vonatkozásában a megvalósított bűncselekményeikre irányadó törvényi büntetési tételkeretet és annak középértékét, helytállóan indokolta, milyen okokból látott lehetőséget III.r. vádlott esetében a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásával történő büntetéskiszabásra.

A joghátrányok alkalmazásánál helyénvaló módon volt figyelemmel arra a körülményre, hogy a terheltek cselekményüket bünszövetségben valósították meg, ennek megállapításával és az ahhoz vezető indokokkal is mindenben egyetértett a másodfokú bíróság.

[28] Figyelemmel pedig arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének összes egyéb rendelkezése is törvényes és megalapozott, az ítéltábla a Győri Törvényszék fellebbezésekkel támadott ügydöntő határozatát a Be. 605. § (1) bekezdésében foglaltak alapján helybenhagyta azzal, hogy a Be. 613. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazásával megállapította a másodfokú büntetőeljárásban felmerült bűnügyi költség összegét, és rendelkezett annak viselése tárgyában is azzal, hogy a fordítással összefüggésben felmerülő költségek a magyar állam terhén maradnak.

Győr, 2023. október 26.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Németh Balázs s.k.
előadó bíró

Dr. Vajda Edit s.k.
bíró

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Győri Törvényszék 2023. február 16. napján kelt, B.190/2021/140. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2023. október 26.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke